

MINUTES OF THE PUBLIC HEARING MEETING CONDUCTED FOR OBTAINING ENVIRONMENTAL CLEARANCE FOR THE PROPOSED INDUSTRIAL ESTATE OF M/s. PHOENIX KOTHARI FOOTWEAR LIMITED, PLOT A1 of SIPCOT, S.F. Nos. 231 PT, 232 PT, 233, 234, 235 PT, 241 PT, 259, 261 PT, 266, 267, 268, 269, 270 PT, 271 PT, 272, 273 PT, 274 PT, 275 PT, 276 PT, 277 PT, 278, 279 PT, 280 PT, 281, 282 PT, 283 PT, ERAIYUR VILLAGE, VEPPANTHATTAI TALUK, PERAMBALUR DISTRICT OVER AN EXTENT OF 72.12 HECTARES AT M/s. KATHIR MAHAL, CHINNARU, ERAIYUR, NH-45, CHENNAI – TRICHY HIGHWAY, VEPPANTHATTAI TALUK, PERAMBALUR ON 12.02.2026.

PRESIDING OFFICERS:

1.	Thiru.S.Sornaraj	:	Personal Assistant to the District Collector (General)/ Deputy Collector, Perambalur District.
2.	Tmt. S. Vijaya Priya	:	District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Perambalur District.

COMPANY REPRESENTATIVE:

3.	Representation of Project Proponent: Thiru.Karthikeyan	<u>Project-1</u> M/s. Phoenix Kothari Footwear Limited, Plot A1 of SIPCOT, S.F. Nos. 231pt, 232pt, 233, 234, 235pt, 241pt, 259, 261pt, 266, 267, 268, 269, 270pt, 271pt, 272, 273pt, 274pt, 275pt, 276pt, 277pt, 278, 279pt, 280pt, 281, 282pt, 283pt, Eraiyur Village, Veppanthattai Taluk, Perambalur District
----	--	---

The total number of people who attended the meeting, including the Managing Director of the company, government officials, environmental activists and the general public, was 95.
(A copy of the attendance register is attached herewith).

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Perambalur:
Good morning to all. Perambalur District, Veppanthattai Taluk, Eraiyur Village, M/s.Phoenix

Kothari Footwear Limited proposed an Industrial Estate at Plot A1 of SIPCOT, S.F.Nos. 231(part), 232(part), 233, 234, 235(part), 241(part), 259, 261(part), 266, 267, 268, 269, 270(part), 271(part), 272, 273(part), 274(part), 275(part), 276(part), 277(part), 278, 279(part), 280(part), 281, 282(part), 283(part) over an extent of 72.12 Hectares. On behalf of the Tamil Nadu Pollution Control Board and the District Administration, I would like to welcome the Personal Assistant to Collector (General), who has come to preside over the Public Hearing meeting for the establishment of an exclusive industrial park for non-leather footwear industry, Government officials, the Public, NGO's and Police Officers, all the Journalists and Media. The proposed project falls under Category – B under Section 7C “Industrial Estates/Parks” as per the Environmental Impact Assessment Notification 2006.

This Public Hearing meeting is being held today to obtain environmental clearance from the State Environmental Impact Assessment Authority for the proposed industrial park. A press release regarding this meeting to be held today has been published in The New Indian Express English newspaper dated 10.01.2026 and Dinamalar Tamil newspaper 30 days in advance. Further, advance notice has been given through pamphlets and loudspeakers to inform the public in Eraiyur and its surrounding villages about this public meeting. The Project Environmental Consultant will explain the proposed project in detail. After that, the public can register their opinions by giving their name and address. All the opinions stated will be recorded in audio and video format and send to the State Environmental Impact Assessment Authority. Now the Project Environmental Consultant will explain the project in detail.

Project Environmental Advisor: The project consultant explained the project to the public through a Power Point Presentation.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Perambalur:

The public can express their opinions towards the proposed project. She stated that before expressing their opinions, requested the public to register their name and details.

1. Thiru. Babu, President of Tamil Nadu Narikuravar Sangam

Greetings to the Personal Assistant of the District Collector, the District Environmental Engineer, all the officials of the Revenue Department who have visited this village, the respected police officers present here, and everyone gathered here on behalf of our community and the people of this area. The officials present here are aware

that many families belonging to our community live in this village. In Tamil Nadu, it is rare to see members of our community engaged in farming. However, in this Perambalur district, our people have been farming with dedication and preserving our traditional way of life. A piece of land in this area was allocated to us with the approval of the ministers and the Revenue Department. However, there has been a practical issue in granting that approval, which we were not aware of at the time. As you may know, we were not invited to the agreement that was signed regarding this land. This mistake has occurred on the part of the government, and we have come to know about it only recently. An agreement becomes valid only when both parties are informed and give their consent. Without informing us or giving us an opportunity to discuss it, the agreement was written and later we were asked to sign it. Our people, due to lack of awareness, signed it without fully understanding the implications. The Tamil Nadu government has now stated that out of the 353 acres of land that we have been cultivating continuously, 241 acres have been taken from us. We were not aware of this decision earlier. Recently, we received information that a company is planning to establish operations in this place. However, we were not informed about this public meeting. Around 40 to 50 people from the Narikuravar community have come here today without any invitation. There are about 3,000 to 4,000 people living in this village, but most of them have not attended because this issue does not affect them directly. The Narikuravar community is the most affected by this matter. Four years ago, the District Collector, Sri Venkata Priya, assured us that land would be given to our community. During his visit, he also said that the Honorable Chief Minister would provide agricultural land patta to our community within a week. However, even after four years, we have not received it. For the past 40 years, we have been cultivating this land despite many hardships. We dug a total of 13 wells for farming, but there has been no response or consideration regarding these wells. We are not new to agriculture; farming has been our livelihood for decades. At present, we have neither been given a lease for this land nor any form of compensation. If the government grants us a proper lease before allowing the next company to come here, we will live peacefully and continue our lives in this village. Otherwise, we respectfully state that another company should not be allowed to establish operations here. We are not opposing the government intentionally. We are simple people who have struggled for many years and are only now learning to read and write. We are still striving to improve our lives. The Tamil Nadu government speaks about equality and dreams for all communities, and we believe in those words. It took 33 years of struggle for the Narikuravar community to receive tribal

recognition. We went all the way to Delhi and fought for our rights, and finally we received recognition in 2023. We sincerely thank the Tamil Nadu government and the Central Government for providing houses to some of our people who were homeless for many years. We also express our gratitude to the District Collector, Central Minister Raja, and Transport Minister S.S. Sivashankar for their support and for promising land to the Narikuravar community. We assure you that we will support the establishment of any new company here only if our community is first provided with the land that has been promised to us. Thank you.

2. Thiru. Shankar, Secretary of Tamil Nadu Narikuravar Association

Hello everyone. I am the Secretary of the Narikuravar Sangam. Our community has been living in this village of Eraiyur for the past 40 to 50 years. Around 150 families from our community reside here. The government has now allotted the land to SIPCOT, and out of the 353 acres of land that we Narikuravar people have been cultivating, the government has taken it away from us. Our people are mostly uneducated, and when the government officials asked us to sign the documents, our people agreed without fully understanding the situation. In this way, our community feels that we have been treated unfairly. We dug 13 wells and carried out agriculture on this land for many years. At that time, the District Collector, the Education Minister, General Secretary Raja Sir, the concerned Minister, the Superintendent of Police, and several government officials visited us and assured us through an agreement that no factory would be established there and that we would be given a lease for the land within one week. However, our Narikuravar community still has no proper job opportunities or educational facilities. We request the government to allot half an acre of land to each family so that our people can live with dignity. It has been four years since the government told us that this half-acre of land would be given to us, but even after four years, the lease has not been provided. We are not saying that the company should not come here. But before allowing the company, we request the government to first provide us with the land that was promised to us and ensure a proper livelihood for our people. If this issue is not resolved, we will be left with no choice but to boycott the upcoming Assembly elections. Thank you.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Perambalur:

She requested the public to express their opinions one by one.

3. Thiru.Rajendiran, Eraiyur

Respected high-ranking government officials, police officers present here, and all the people gathered here, I extend my respectful greetings to everyone. For the past 53 years, our community has been living in this area and transforming this land. This land was once full of hills and valleys where snakes, insects, and lizards lived. Our people worked very hard to reclaim and cultivate this land. Our community originally lived as nomads. The government encouraged our people to settle down, study, and live like other communities. The government brought us from the hills to the mainland so that we could live a stable life like everyone else. Following that request, we settled permanently in one place and started educating our children. Today, our children are studying higher education such as B.A. and M.A. Because of this land, we also have a source of livelihood. We believed that this land belonged to us, and we have been farming and living peacefully here. However, when we were living steadily, the government attempted to take about 353 acres of land for SIPCOT. Some agreements were signed for this purpose. In that agreement, Transport Minister S.S. Sivashankar, MP Raja, MLA Prabhakaran, and the District Collector, along with other senior officials, assured us that each family would be given one acre of land. Several promises were made regarding this one acre of land. However, after making these promises, our people were called overnight and given one idli and one vada, and their signatures were obtained. After 53 years of hard work, the reward given to our people was just one idli and one vada. We are not against SIPCOT. In fact, we are happy that thousands of people will get employment and that this district will develop. They also promised that our community would get job opportunities there and that our people would be given first priority in employment with proper wages. But until now, not even a single person from our community has been given employment there. We agreed to the agreement and signed it trusting the promises made by the officials. But even after four years, the one acre of land that was promised to us has still not been given a patta (title deed). We do not understand why this delay continues. We have met the Honorable Chief Minister three times, the District Collector about fifteen times, MP Raja many times, and the MLA several times regarding this issue. Day and night we have been approaching government offices so that our people can receive the promised land title. Every time we are told that it will be given soon. But if the election dates are announced, how will we get the patta? We want the patta to be issued before that. If we do not receive the patta, we will consult with our people and take stronger actions in the next stage. We will record and register our protest. If necessary, every house in our village will hoist a black flag. We will

also stop all vehicles going to the company in our village. We have been approaching the government respectfully many times. But if this continues, we will be forced to take actions so that the government itself will have to come and address our issue. If the government takes appropriate action now and issues us the land title as promised, we will always stand in support of the government. We are tribal people and poor people who survive through small livelihoods. With the little income we earn, we have developed this land and improved our lives. Is it fair to treat us like this after all our hard work? What mistake have we made? Why is the government treating our community in this way? The government speaks about equality for all people. Is it fair to take away our land and ask us to live somewhere else? Is it fair to humiliate an entire community? We request the government to take immediate action and provide us with the promised land title. If we do not receive it, we will be forced to stop all vehicles going to SIPCOT and raise our protest. We welcome this government and respect it, but we need the land that was promised to us. Please take immediate action and issue the title deed for the one acre of land promised to us. Otherwise, we will be the first to raise black flags in our homes as a sign of protest. We are not enemies of the government. We respectfully request the government to give us our rightful land title. Thank you.

4. Tmt. Soundharavalli, Eraiyur

We earn our livelihood by selling needle moss. Why is this being done to us? Why are we being treated unfairly? We deserve the right to live with dignity. We are not criminals who commit murder or robbery. Our people work hard and earn an honest living by collecting and selling moss. We have obtained all the permits and receipts required by the government. If a company is established on this land, how will our children survive? Agriculture is the only livelihood we have. If we are removed from this land, where will we go and how will we live? Why are we being made to suffer like this? We work hard and eat the food we earn through our labour. The days when our people had to beg for survival are over. Today we work and live with dignity.

If this continues, where will we go? We are not outsiders. We are people of Tamil Nadu, born and brought up here. Our families have been living here for three generations. If we are told not to farm on the land that we have been cultivating for so many years, it will destroy our lives. If this land is taken away from us, where will we go? You have taken this land from us, but you have not provided us with any proper alternative or support. We have ration cards and all the required government documents. Our people must live. Please allow

our community to live with dignity. We request the government to understand our situation and take action to protect our livelihood. Thank you.

5. Thiru. Sivakumar, Eraiyur

I have come here to speak on behalf of the Tamil Nadu Narikuravar Sangam. Even today, Narikuravar people live in every district of Tamil Nadu. Our community has traditionally lived as nomads, and for generations our livelihood has depended on forest-based activities. The purpose of this gathering is said to be development. But we want to ask: Is this development meant for all communities, or only for others while the Narikuravar community suffers? First, I would like to express my respect to our District Collector, the police officers present here, and all the officials. The Narikuravar community has been living in this area for about 60 to 65 years. If this SIPCOT project comes here, where will our people go? Most of our people are not well educated. Many of them have studied only up to the fourth or fifth standard. You say that jobs require at least a 12th standard education. If that is the case, how will our people get employment? Only recently have our children started going to school and continuing their studies. Until they are educated and able to find jobs, what will be our livelihood? How will our people survive? The agricultural land that we were cultivating has already been taken away from us. If this land is used to build SIPCOT, what will we do for our livelihood? This land was taken after discussions with our people, and we were promised that each family would be given a lease for half an acre of land. However, even now that promise has not been fulfilled. We hear a lot about development, and we say "Long live Tamil and long live the Tamil people." But it sometimes feels as if only the Narikuravar community is being ignored and pushed aside. Even today, many of our people survive by selling needles, moss, and beads, and sometimes by sleeping in bus stands and public places. Life is still very difficult for our community. Please do not destroy the small livelihood that we have. If you truly want us to live with dignity, we request that our community be allowed to live peacefully and that we be treated equally like every other community. Thank you.

6. Thiru. Chandrakumar, Advocate

I have come here to place my views on record clearly and firmly. This statement is against oppression and domination by the government and certain government authorities. As emphasized by B. R. Ambedkar in the Constitution of India, Article 21 guarantees every individual the right to live with dignity.

Has this factory ensured the right to live with dignity for the people living here? If the answer is no, then this project itself goes against the spirit of the Indian Constitution. Therefore, the very beginning of this project raises serious constitutional concerns. Many people are ignoring this issue by saying that it is only the problem of the Narikuravar community. But this is not merely the problem of one community; it is a problem concerning humanity and justice. The government has easily acquired 178 acres of land for the Phoenix Kothari company. At the same time, in many places the government talks about recovering Panchami lands and issuing pattas to Dalit communities. If such measures can be taken elsewhere, what is the difficulty in allocating land to the Narikuravar community, which is one of the most marginalized communities? What is the problem with the Tahsildar, the Revenue Department, and the Tamil Nadu Government in addressing this issue? According to information published on the Phoenix Kothari company website, about 249 acres of land have already been acquired. When such a large amount of land has already been obtained for private industrial use, why is the land belonging to the Narikuravar community being taken? More than 3,000 acres of agricultural land in this region are already being converted for industrial purposes. When such a vast area is available, why is the land cultivated by the Narikuravar community specifically being given to State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu (SIPCOT)? Out of these 3,000 acres, around 200 acres of Panchami land have already been acquired for SIPCOT. The Tamil Nadu government frequently speaks about social justice, yet land historically meant for oppressed communities is being taken and handed over to industries. In such circumstances, should this factory really be established here? Another issue concerns environmental activism. During the rule of All India Anna Dravida Munnetra Kazhagam (AIADMK), environmental activist Mugilan was reportedly kidnapped, and the truth behind that incident still remains unclear. The current government once said that justice would be ensured and that environmental concerns would be taken seriously. However, today we see actions that appear to contradict those statements. Political parties often speak strongly on public platforms, but their actions sometimes tell a different story. During the earlier period, political parties strongly opposed the Sterlite Copper plant on environmental grounds. Yet today, permission has been granted to the Phoenix Kothari company, which many people believe could seriously affect the natural resources of this region. If we compare the environmental impact, some people feel that the potential impact of this project may even be greater than that of the Sterlite project. I would like to bring this to the attention of the Tamil Nadu Pollution Control Board. It has been stated that the footwear manufactured here will not use leather but plastic-based materials. Where will this plastic raw

material come from? Are jasmine, peanuts, or neem produced from such materials? No. Plastic raw materials are produced by adding chemicals to natural gas and releasing gases such as ethylene and methane. These gases can seriously affect the lungs and health of people. Therefore, the issue here is not only about land. It is also about the destruction of soil fertility and the long-term environmental impact. When the foundation ceremony for this project was held under the leadership of the Honorable Chief Minister, it was announced that only footwear would be manufactured here and that the raw materials would be brought from outside. However, on December 30, the Phoenix Kothari company released a statement proudly announcing that they plan to establish one of the largest molecular manufacturing centers in India here. What exactly does this raw material production mean? The Tamil Nadu Pollution Control Board must clearly explain this to the public. Before discussing anything else, the first question is: Where will the raw materials be produced and how will they be processed? There are already industrial areas established by State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu (SIPCOT) in many places. Are all those industrial zones fully utilized? Have they provided sufficient employment opportunities for local people? If not, why is a new industrial project being started here now? Raw material production of this kind involves burning plastic materials, emitting large amounts of smoke, and consuming enormous quantities of water. This process will not require a small amount of water; it will consume a significant amount of groundwater. This is not an issue limited only to Eraiyur village. The environmental impact could affect the soil and agriculture within a radius of nearly 15 kilometers. Such activities could severely damage agricultural lands and affect the livelihoods of farmers across the region. The Phoenix Kothari group has reportedly acquired around 160 footwear companies worldwide, which means its production scale will be extremely large. If such large-scale production begins here, we must think about how much groundwater will be extracted. Will the people living here face severe water shortages? Will the Pollution Control Board only monitor the smoke emitted from the factories? Will it not also examine the depletion of groundwater and the damage to soil fertility? In politics, whether it is Dravida Munnetra Kazhagam (DMK) or All India Anna Dravida Munnetra Kazhagam (AIADMK), land is often converted for real estate development. In 2025 alone, more than 300 real estate developments reportedly took place in Perambalur district. According to reports by the United Nations Water Council, water scarcity in Asia is expected to increase significantly, and Tamil Nadu may face serious groundwater depletion in the coming years. One of the major reasons is the excessive conversion of land into concrete structures, which prevents natural water recharge. Even if we oppose this Phoenix Kothari

project, it may be difficult to stop it completely. Sometimes such consultations appear to be only a formality. However, I am stating these concerns so that they are recorded in history. Many people who supported and voted for this government are now standing here asking questions because their concerns have not been addressed. At the national level, policies introduced by the Bharatiya Janata Party (BJP) are often criticized for harming the environment. But political parties that speak against such policies sometimes end up doing similar things when they come to power. Governments repeatedly speak about protecting the environment, yet natural resources continue to be exploited. At the same time, agriculture—the backbone of rural livelihoods—is not being strengthened or protected adequately. Therefore, even if this project proceeds despite our objections, I am placing my opposition on record today. There have also been incidents where people who questioned projects affecting natural resources faced threats and harassment. Recently, concerns were raised in Karur regarding quarry-related issues, and activists and journalists have spoken about the pressures they face while raising such matters. When people peacefully protest for their rights, it is unfair to label them as extremists or troublemakers. Such statements only discourage democratic dialogue. This issue is not just the problem of the Narikuravar community in Eraiyur. It is a problem that affects farmers, workers, and ordinary people across the region. We should not allow ourselves to be divided along caste or community lines. If the people of the villages within a 15-kilometer radius of Eraiyur remain silent today, the consequences will affect everyone in the future. Some people describe this kind of situation as “technical robbery,” where resources are taken away through legal or administrative means without protecting the rights of local communities. If policies continue to harm the livelihoods of people, we will continue to raise our voices democratically and demand justice. I conclude by expressing my thoughts and concerns here for the record. Jai Bhim. Thank you.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Perambalur:

She said that the public can register their opinions by providing their details before expressing their views.

7. Thiru. Sivasankar, Advocate

Greetings to the members of the council and the officials present here. This consultation meeting has been organized to discuss the establishment of a new factory. However, the land in this area is connected with the Forest Department. On what basis are you proposing to establish factories on this land? This raises serious concerns. Many of the areas being considered for these factories, including the land near the Eraiyur Sugar Factory,

were originally under the Forest Department. Earlier, around 500 acres of land were allocated to establish the sugar factory. After the factory used a portion of the land, the remaining area was cultivated by people from the local community for agricultural purposes. If this land is now being handed over to a private company, the government should acquire an equivalent or larger extent of land and provide it to the affected people as compensation. It is not clear whether such arrangements have been made. Therefore, this consultation process itself appears to be conducted in an improper manner. I strongly request that no permission be granted to this company, and that any permission already issued should be reconsidered and cancelled. Another serious issue is employment discrimination. It appears that employment opportunities are not being provided fairly, and the people of the local area are not receiving adequate job opportunities. Even members of the Narikuravar community have not been given basic employment opportunities, not even as watchmen. Whenever a company is established in a region, it should contribute to the economic development of that area. The local community should benefit through employment, infrastructure, and revenue for the local panchayat. When I inquired about the income generated by this factory for the local panchayat, it was said to be about one crore rupees. If that amount had been properly utilized, important local issues such as drinking water supply, drainage systems, and street lighting could have been resolved within a year. However, it was said that the District Administration utilized that amount to lay a tar road in another area. As a result, the local village has not received the expected benefits. In reality, the village has not gained sufficient income or employment from the company, and the people feel neglected despite living in an independent country. Earlier, about 300 acres of land were acquired under the Special Economic Zone scheme. At that time, the affected people were promised that house-site pattas or land leases would be given to them. Whether the company functions or not, that promise should still be fulfilled. However, the government has not yet provided those leases. Even if this land falls under the Forest Department, government policies clearly state that alternative livelihood arrangements should be made for people who depend on such lands, including the use of available government wasteland where necessary. When we listen to the demands of these people, their situation reminds us of the struggles portrayed in the film Citizen, where villagers fought for their basic rights. This is an independent country. The people living here are not slaves. It sometimes appears as though companies are given more importance than the people themselves. If resolutions are passed in Gram Sabha meetings questioning these projects, those who raise such concerns often face pressure or intimidation. When people protest against the company, they are sometimes dismissed from their work. A

company should function with fairness and respect for the people living around it, not in a way that makes the local community feel oppressed. Therefore, I respectfully submit a request to the District Collector and the District Environmental Engineer that the permission already granted to this company should be reviewed and revoked, and no further permissions should be issued until the rights and livelihoods of the local people are fully protected. Thank you.

8. Thiru. Duraisamy, Eraiyur

Greetings to the respected officials and everyone present here. We earn our livelihood by selling sisal fiber and basimani beads. Earlier, the government gave us Karisal land for agriculture, and we were cultivating that land. Even the Village Administrative Officer gave us a forest receipt for farming there. We worked very hard on that land. I personally harvested about 80 bags of maize per acre. I also had cattle and managed my livelihood through agriculture. But after all this effort, we did not receive any real benefit or security for our land. Several acres of land that we cultivated were taken for the SIPCOT project. Our people were called and given one cup of tea, two vadas, and two idlis, and signatures were taken from them. In this way, our land was taken away.

At that time, many officials signed the agreement—officials in Trichy, the Minister, the MLA, and even the District Collector. They assured us that the Narikuravar community would be given first priority for jobs in SIPCOT. But has that promise been fulfilled? No. Later, they said that each family would be given half an acre of land and houses would be built for us. Some houses were constructed—about 10 or 15 houses—but even those were not properly given to us, and we still have not received patta (land titles) for them. Where should we go and ask for justice? We worked so hard and invested all the money we earned into improving that land. But it was taken away from us so easily. Now we are left without land and without livelihood. We were told that when SIPCOT comes, we will get employment opportunities. But none of our people have been given jobs. Is this the freedom that we were promised? Today, we are facing even basic problems. We do not have proper water even for drinking or bathing. In this town, a single can of water costs thirty rupees. I am 70 years old—how can I buy water every day for thirty rupees just to drink and survive?

Please think about our situation. We are suffering greatly. I humbly request the government and the officials present here to consider our difficulties and fulfill the promises that were made to us. Please allow us to live with dignity. Thank you.

9. Thiru.Venkatesan, Environmental Activist

He started speaking in English, but the people sitting there interrupted him and said:

- “Please speak in Tamil. The people here are ordinary people and do not understand English.”

Then the Deputy Collector spoke:

- “Do you know Tamil? Where do you come from? What do you do? Please introduce yourself first and then briefly explain the point you wish to make.”

He replied that he was from Tirupati and that he was an environmental activist.

Then the Deputy Collector said:

- “Please submit your views in writing so that they can be forwarded to the higher authorities in the proper manner. You may also submit your views as a petition. Please do not waste time by repeating the same point again and again. The main opinion being expressed here is that the land taken for the construction of the industrial estate should either be returned or alternative land should be provided on lease. If you have any new points, you may state them in writing.”

He further added:

- Those who wish to speak should provide their name, mobile number, and place of residence, and then record their views. We are here only to record your opinions. We are not here to give a counter-opinion to what you say.

10. Thiru.Venugopal, Environmental Activist

He greeted the public and the police and stated that it would be good if the land resources in the area were improved. He also suggested that insurance should be provided to the workers employed there and to their families. If any grievances arise among the workers, a committee should be formed so that both parties can discuss the issues and arrive at a decision. He further stated that funds should be allocated for the development of facilities such as medical camps, supply of mineral water, schools, temples, and other basic amenities.

The members of the public who opposed this responded by saying that they did not want the industrial estate. They stated that he was speaking about the problems that might arise after the industrial estate is established, while they were strongly opposed to its establishment itself. They said that he would not suffer any loss, whereas they would

bear all the risks. They strongly condemned his statement and said that he had no right to speak about it, adding that they had already been deceived and were raising their objections against the project.

The District Deputy Collector: requested the public to remain silent and asked them to express their views briefly. He stated that there were only two main opinions being expressed—whether people were in favour of the factory or against it. He requested those who wished to speak to first register their details and then present their views. He assured them that all the opinions expressed would be properly recorded and requested everyone to express their views patiently.

11. Thiru.Pitchaipillai, Eraiyur

When this SIPCOT project was introduced, what did they tell us? They said that the molecules would be purchased from outside and only the final processing would be carried out here. However, now they are carrying out the entire process here, which is affecting the land and even the water we drink.

They have taken everything from this place. There are two government tanks in the name of SIPCOT, and earlier they said that water would not be taken from them and that the unit would only carry out production activities. But now they are manufacturing the molecules here and extracting groundwater. There are five wells located near the company, yet we receive water only once a week.

We do not need this company. None of our local people have benefited from it. This land belongs to us, and if our people do not receive any benefit from it, then what is the use of having this company here?

Most of the workers employed there are from outside areas. No employment opportunities have been provided to the local people. Moreover, proper environmental protection measures are not being followed. Around 2,000 workers are employed there every day. Where does all the waste generated from the company go? It is not clear whether it is being discharged into the water bodies or underground.

We request that this company be closed, and we do not want any new companies to be established here. When the land was taken from farmers, they were told that employment opportunities would be provided and that people would be given a way to earn their livelihood. However, no one from our area has been given a job. Instead, workers are being brought from Tirunelveli, Salem, and Madurai. Therefore, we request that this company be closed and that agriculture be allowed to resume on this land. Thank you.

12. Thiru. Manikandan, Eraiyur

We have been engaged in agriculture on this land for the past forty-five years. The land was originally allotted to us by the Government when we requested it for farming. Now, however, we are unable to continue our agricultural activities. We have raised several protests regarding this issue, but no action has been taken so far. We are still suffering, and it is not only us—many others in this area are also facing the same hardship. Today, we have been forced to stop farming. However, if you visit the small portion of land that still remains with us, you can see how well we have cultivated it. We request that you give us another opportunity. If this land is returned to us, we will further improve and expand our agricultural activities. Instead of continuing with these problems, we request the authorities to rehabilitate us and provide us with land so that we can resume farming. If this land is used for establishing a factory, it will lead to several issues such as water scarcity, air pollution, and degradation of the soil. On the other hand, if the same land is given back to us for agriculture, we will cultivate it productively and responsibly. It has been said that we do not know how to farm, but our long years of experience prove otherwise. Therefore, we request the authorities to close this company and return the land to the farmers so that agriculture can continue to survive. Thank you.

13. Thiru. Prakash

I have been working in this company for the past two years. Last week, we raised our concerns regarding the implementation of a 12-hour work shift. Following this, the issue between the workers and the management escalated into a conflict. We do not want this company to continue in its present manner. After a prolonged struggle, we have raised our grievances and sought a resolution. Such issues should not continue in the future. Thank you.

District Deputy Collector: requested the public to submit their petitions, if any. He also stated that anyone else who wishes to express their views may do so.

14. Thiru.Dinesh, Eraiyur

This SIPCOT company is of no benefit to us or to our town. Therefore, I request that this company be banned. Thank you.

District Deputy Collector: He thanked everyone for their participation. He stated that all the views and comments expressed during the meeting would be recorded by the district

administration and forwarded to the higher authorities through the appropriate channels. With this, he concluded the meeting.

All the general public raised slogans saying, "No to this factory and no to SIPCOT and dispersed.

Enclosures:

1. Copy of attendance register of Public hearing (09 pages - 95 members)
2. Project summary Presentation
3. Copy of petitions received during Public hearing- 13 Nos.
4. Video recording of public hearing Pendrive.

District Environmental Engineer,
Tamil Nadu Pollution Control Board,
Perambalur

Personal Assistant to Collector
(General)/Deputy Collector,
Perambalur

பெரம்பலூர் மாவட்டம், வேப்பந்தட்டை வட்டம், எறையூர் கிராமம், தி.எ.பீனிக்ஸ் கோத்தாரி ஃபுட்வேர் லிமிடெட், சிப்காட் நிறுவனத்தின் மனை A1, புல எண்கள். 231(பகுதி), 232(பகுதி), 233, 234, 235(பகுதி), 241(பகுதி), 259, 261(பகுதி), 266, 267, 268, 269, 270 (பகுதி), 271(பகுதி), 272, 273(பகுதி), 274(பகுதி), 275(பகுதி), 276(பகுதி), 277(பகுதி), 278, 279(பகுதி), 280(பகுதி), 281, 282(பகுதி), 283(பகுதி), மொத்த பரப்பளவுகளான 72.12 ஹெக்டேரில் அமையவுள்ள தோல் அல்லாத காலணி தொழிற்சாலைகளுக்கான பிரத்தியேகமான தொழிற்பூங்காவிற்கான சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறுவதற்காக பெரம்பலூர் மாவட்டம், வேப்பந்தட்டை வட்டம், NH-45, சென்னை திருச்சி நெடுஞ்சாலை, எறையூர் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள தி.எ.கதிர் மஹாலில் 12.02.2026 அன்று நடைபெற்ற பொதுமக்கள் கருத்து கேட்பு கூட்ட நடவடிக்கைகள்.

தலைமை அதிகாரிகள்

1.	திரு. எஸ்.சொர்ணராஜ்	:	மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது)/துணை ஆட்சியர் பெரம்பலூர் மாவட்டம்.
2.	திருமதி. சு. விஜய பிரியா	:	மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், பெரம்பலூர்.
நிறுவன பிரதிநிதி			
3.	திட்ட ஆதரவாளரின் பிரதிநிதி திரு.கார்த்திக் கேயன்	:	திட்டம்: தி.எ.பீனிக்ஸ் கோத்தாரி ஃபுட்வேர் லிமிடெட், சிப்காட் நிறுவனத்தின் மனை A1, புல எண்கள். 231(பகுதி), 232(பகுதி), 233, 234, 235(பகுதி), 241(பகுதி), 259, 261 (பகுதி), 266, 267, 268, 269, 270 (பகுதி), 271 (பகுதி), 272, 273(பகுதி), 274(பகுதி), 275(பகுதி), 276(பகுதி), 277(பகுதி), 278, 279(பகுதி), 280(பகுதி), 281, 282(பகுதி), 283(பகுதி), எறையூர் கிராமம், வேப்பந்தட்டை வட்டம், பெரம்பலூர் மாவட்டம்.

இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர், அரசு அலுவலர்கள், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள் மற்றும் பொது மக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை - 95 ஆகும். (வருகைப் பதிவேட்டின் நகல் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது).

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், பெரம்பலூர் அவர்கள், அனைவருக்கும் இனிய காலை வணக்கம். பெரம்பலூர் மாவட்டம், வேப்பந்தட்டை வட்டம், எறையூர் கிராமத்தில், தி/ள்.பீனிக்ஸ் கோத்தாரி புட்வேர் லிமிடெட், சிப்காட் நிறுவனத்தின் மனை A1-ன் ,புல எண்கள். 231(பகுதி), 232(பகுதி), 233, 234, 235(பகுதி), 241(பகுதி), 259, 261(பகுதி), 266, 267, 268, 269, 270 (பகுதி), 271 (பகுதி), 272, 273(பகுதி), 274(பகுதி), 275(பகுதி), 276(பகுதி), 277(பகுதி), 278, 279(பகுதி), 280(பகுதி), 281, 282(பகுதி), 283(பகுதி), மொத்த பரப்பளவுகளான 72.12 ஹெக்டேரில் தோல் அல்லாத காலணி தொழிற்சாலைக்கான பிரத்தியேகமான தொழிற்பூங்கா அமைப்பதற்கான பொதுமக்கள் கருத்து கேட்புக் கூட்டத்திற்கு தலைமை ஏற்று நடத்தித் தர வருகை தந்துள்ள பெரம்பலூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் அவர்களையும் ஏனைய அரசுத்துறை அதிகாரிகள் அவர்களையும் பொதுமக்களையும் தன் ஆர்வலர்களையும் காவல்துறை அதிகாரிகளையும் பத்திரிக்கையாளர்களை மற்றும் ஊடகத்துறை நண்பர்கள் அனைவரையும் தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் சார்பாகவும் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் சார்பாகவும் வருக வருக என்று வரவேற்கின்றேன். முன்மொழியப்பட்ட இந்த திட்டம் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிவிப்பு 2006 இன் படி 7C “தொழில்துறை எஸ்டேட்டுகள்/பூங்காக்கள்” என்ற பிரிவில் வகை - B கீழ் அமைகிறது.

முன்மொழியப்பட்ட இந்த தொழில் பூங்கா அமைப்பதற்கு மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திடமிருந்து சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறும் பொருட்டு இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்பு கூட்டம் இன்று நடத்தப்படுகிறது. இன்று நடைபெறும் இந்த கூட்டம் குறித்து 10.01.2026 தேதியிட்ட தி நியூ இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஆங்கில நாளிதழிலும், தினமலர் தமிழ் நாளிதழிலும் 30 நாட்களுக்கு முன்பாகவே பத்திரிக்கை செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், இந்த கருத்துக் கேட்பு கூட்டம் குறித்து எறையூர் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டார கிராமங்களில் உள்ள பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில், துண்டுப் பிரசுரங்கள் மற்றும் ஒலிபெருக்கி மூலம் முன்கூட்டியே அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. முன்மொழியப்பட்ட இந்த திட்டம் குறித்து திட்ட சுற்றுச்சூழல் ஆலோசகர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துரைப்பார்கள். அதன் பின்னர் பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவராக தங்களது பெயர் மற்றும் முகவரியை தெரிவித்து தங்களுடைய கருத்துகளை பதிவு செய்யலாம். இவ்வாறு பதிவு செய்யப்படும் அனைத்து கருத்துகளும் ஒலி மற்றும் ஒளி வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டு, மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். தற்போது திட்ட சுற்றுச்சூழல் ஆலோசகர் அவர்கள் இந்த திட்டம் குறித்து விரிவாக விளக்குவார்கள் என்றார்.

திட்ட ஆலோசகர் : அவர்கள் இத்திட்டம் குறித்த விளக்கங்களை நிழற்படம் (Power Point Presentation) மூலம் பொதுமக்களுக்கு விளக்கினார்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், பெரம்பலூர் அவர்கள்,

முன்மொழியப்பட்ட தொழிற்பூங்கா திட்டம் குறித்து பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம். தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்கும் முன்னர் தங்களது பெயர் மற்றும் ஊர் விவரங்களை தெரிவித்துவிட்டு கருத்துக்களை பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

1. திரு. பாபு, தமிழ்நாடு நரிக்குறவர் சங்கத்தின் தலைவர்

இந்த கிராமத்திற்கு வருகை தந்துள்ள மாவட்ட ஆட்சியரின் நேர்முக உதவியாளர் அவர்களையும் மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களையும் மற்றும் வருவாய் துறை அதிகாரிகள் அனைவரையும் காவல்துறையினர் அனைவருக்கும் எங்கள் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் எங்கள் பகுதி மக்களின் சார்பாகவும் வணக்கங்கள். இந்த ஊரில் நிறைய நரிக்குறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இங்கு இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அது தெரியும். தமிழ்நாட்டில் நரிக்குறவர் சமுதாய மக்கள் விவசாயம் செய்து நீங்கள் அறிதாகவே பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் தான் அக்கறையோடும் இன உணர்வோடும் மக்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் எங்களுக்கென்று ஒரு நிலத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதுவும் அமைச்சர்கள் வருவாய்த்துறையினர் அதை ஒப்புதல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஒப்புதல் செய்ததில் ஓர் நடைமுறை சிக்கல் இருக்கிறது அது எங்களுக்கு அப்பொழுது சரியாக தெரியவில்லை உங்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். அப்பொழுது போட்ட அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு எங்களை அழைக்கவில்லை அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்த தவறு நிகழ்ந்திருக்கின்றது இப்போதுதான் எங்களுக்கே அது தெரிய வந்துள்ளது. ஒரு ஒப்பந்தம் என்பது இரண்டு குடும்பத்தாரும் சேர்ந்து போட்டால்தான் அதன் பெயர் ஒப்பந்தம். எங்களுக்கு எந்தவித தகவலும் கொடுக்காமல் எந்த ஒரு வாய்ப்பும் கொடுக்காமல் அவர்களே எழுதி எடுத்து வந்து கையெழுத்து போடுங்கள் என்றார்கள். எங்கள் மக்களும் அறியாமையில் கையெழுத்து போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் 353 ஏக்கர் நாங்கள் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து வந்த நிலத்தில் தமிழக அரசு எங்களிடம் 241 ஏக்கர் எடுத்துக்கொண்டதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை பற்றி எங்களுக்கு தெரியாது. எங்களுக்கு இப்பொழுது இந்த இடத்தில் ஒரு நிறுவனம் வருவதாக தகவல் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆனால் எங்களுக்கு இந்த கருத்து கேட்புக் கூட்டம் தொடர்பாக எந்த ஒரு செய்தியும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நாங்கள் எந்த அழைப்பும் இல்லாமலே நரிக்குறவர் சார்பாக 40 முதல் 50 நபர்கள் வந்திருக்கின்றோம். இந்த கிராமத்தில் 3000 முதல் 4000 பேர்

வசிக்கின்றார்கள். ஆனால் யாரும் வரவில்லை. ஏனென்றால் இதனால் அவர்களுக்கு பாதிப்பு கிடையாது. இந்த நரிக்குறவர் சமுதாயத்திற்கு தான் அதிக பாதிப்பு இருக்கின்றது. எங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதாக மாவட்ட ஆட்சியர் ஸ்ரீ வெங்கட் பிரியா அவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சொன்னார்கள். நரிக்குறவர் சமுதாயத்திற்கு முதலமைச்சர் வந்து சென்ற ஒரு வார காலத்தில் உங்களுக்கெல்லாம் விவசாய நிலம் பட்டா செய்து தரப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இதுவரைக்கும் தரவில்லை. நாங்கள் பசியோடும் பட்டினியோடும் வேதனையோடும் அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்து வந்தோம். மொத்தமாக 13 கிணறுகள் வெட்டினோம். ஆனால் இந்த 13 கிணறுக்கும் எந்த பதிலும் கிடையாது. நாங்கள் புதிதாக விவசாயம் செய்ய தொடங்கியவர்கள் இல்லை கடந்த 40 ஆண்டு காலமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த நிலத்திற்கு இப்பொழுது பட்டா தரவில்லை இழப்பீடும் தரவில்லை. அடுத்த நிறுவனம் வருவதற்கு முன் எங்களுக்கு பட்டா அளித்தால் நாங்கள் இந்த கிராமத்தில் சந்தோஷமாக வாழ்வோம் இல்லை என்றால் கண்டிப்பாக அரசாங்கம் வேறொரு நிறுவனத்தை இங்கு நிறுவ விடமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டார். மேலும், நாங்கள் வேண்டுமென்றே அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பவர்கள் இல்லை நரிக்குறவர்கள் படிக்காதவர்கள் பாமர மக்கள் இன்றைக்கு தான் எழுத்துக்கூட்டி படிக்க கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம் இன்னும் கஷ்டப்பட்டு கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். ஆனால் நமது தமிழக அரசாங்கம் சொல்கிறது சமத்துவம் என்றும் கனவு காணுங்கள் என்றும் அதை நாங்கள் நிறைவேற்றி தருவோம் என்று நமது அரசாங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் ஒன்றும் செய்யவில்லை. நீங்கள் பழங்குடியினர் அங்கீகாரம் கொடுக்க 33 ஆண்டுகாலப் போராட்டம் ஆகியது டெல்லி வரை சென்று போராடினோம். 2023 ஆம் ஆண்டு தான் அங்கீகாரம் கிடைத்தது. இவ்வளவு நாளாக வீடு இல்லாமல் இருந்த மக்களுக்கு இப்பொழுது தான் ஒன்று இரண்டு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அதற்கு தமிழக அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அதே மாதிரி இந்த நரிக்குறவர் சமுதாயத்திற்கு நமது மாவட்ட ஆட்சியர், மத்திய அமைச்சர் இராசா அவர்கள் மற்றும் எஸ்.எஸ் சிவசங்கர் ஐயா போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய படி எங்களுக்கு நிலம் வழங்கினால் மட்டும்தான் அடுத்த நிறுவனத்திற்கு நாங்கள் ஆதரிப்போம் என்பதை உறுதி உடன் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன் என்று தெரிவித்தார்.

2. திரு. சங்கர், தமிழ்நாடு நரிக்குறவர் சங்கத்தின் செயலாளர்

அனைவருக்கும் வணக்கம் நான் நரிக்குறவர்கள் சங்கத்தின் செயலாளராக உள்ளேன். இந்த ஏறையூர் கிராமத்தில் நாங்கள் 40, 50 ஆண்டு காலமாக வாழ்ந்து வருகிறோம். இங்கு நாங்கள் ஒரு 150 குடும்பம் வசித்து வருகிறோம். சிப்காட்டுக்கு நிலம் அரசு கொடுத்தது.

எங்களுடைய நரிக்குறவர்களின் நிலம் 353 ஏக்கர் அதை அரசு எடுத்துக் கொண்டது. எங்கள் மக்கள் பாமர மக்கள் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள். அரசு கேட்டவுடன் எதுவும் கேட்காமல் கொடுத்துவிட்டார்கள். அரசு எங்களை ஏமாற்றி வாங்கிவிட்டது. நாங்கள் 13 கிணறுகள் வெட்டினோம் விவசாயம் செய்தோம். அப்பொழுது மாவட்ட ஆட்சியர், கல்வி அமைச்சர், பொதுச் செயலாளர் இராசா ஐயா, அமைச்சர், எஸ்.பி அரசுத்துறை சேர்ந்த அலுவலர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு ஒப்பந்தம் கொடுத்தார்கள் தொழிற்சாலை வராது என்றும் ஒரே வாரத்தில் பட்டா கொடுத்து விடுகிறோம் என்று கூறினார்கள். நாங்கள் நரிக்குறவர் மக்கள் எங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை படிப்பு வசதியும் இல்லை எங்கள் மக்களுக்கு அந்த அரை ஏக்கர் நிலத்தை கொடுத்து எல்லா மக்களையும் வாழ வைப்பார்கள். அந்த அரை ஏக்கர் நிலத்தை உங்களுக்கு என்று சொல்லி நான்கு வருடம் ஆகிறது நான்கு வருடமாகியும் எங்களுக்கு பட்டா தரவில்லை. இந்த நிறுவனத்தை வர வைப்பார்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எங்களுக்கு இந்த நிலத்தை கொடுத்து வாழ்வாதாரம் ஏற்படுத்தி தாருங்கள் இல்லை என்றால் வருகின்ற சட்டமன்ற தேர்தலை புறக்கணிப்போம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன் நன்றி வணக்கம் என்று தெரிவித்தார்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், பெரம்பலூர் அவர்கள், பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவராக தங்களது கருத்துகளை பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

3. திரு.இராஜேந்திரன், எறையூர்

இங்கு வருகைபுரிந்திருக்கும் அரசு உயர் அதிகாரிகளுக்கும் காவல்துறையினருக்கும் எங்கள் மக்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன் கடந்த 53 வருடங்கள் மேலாக எங்கள் சமூகம் மேடு பள்ளங்களை சீர்திருத்தம் செய்து எங்கள் மக்கள் கடின உழைப்பு கொடுத்து பாம்பு, பூச்சி, பல்லிகள் போன்ற பயங்கரமான கொடிய உயிரினங்கள் வாழும் இந்த நிலத்தை அவர்கள் சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வந்த இடம். எங்கள் சமூகத்தில் எங்கள் மக்கள் நாடோடிகளாக இருந்தார்கள். எங்கள் சமுதாய மக்களுக்கு அரசு நீங்கள் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை வார்த்தை கொடுத்து மற்ற சமுதாயம் போல நீங்களும் வாழ வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி கூறி மலைப்பகுதியில் இருந்த எங்களை நிலப்பரப்புக்கு கொண்டு வந்து எல்லார் மாதிரியும் வாழ வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆசைப்பட்டது. அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நாங்களும் நிலையாக ஒரே இடத்தில் தங்கி எங்கள் பிள்ளைகளை படிக்க வைத்து வருகிறோம். எங்கள் பிள்ளைகள் இன்றைக்கு எம்.ஏ, பி.ஏ போன்ற பட்டப் படிப்புகள் படித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த நிலத்தை நம்பி தான் எங்களுக்கும் ஒரு ஆதாரம் இருக்கின்றது, எங்களுக்கு என்று ஒரு நிலம் இருக்கின்றது

நாங்களும் விவசாயம் செய்வோம் சரிசமமாக வாழ்வோம் என்ற எண்ணத்தில் தான் நிலையாக நாங்கள் வாழ்ந்து வந்த நேரத்தில் சுமார் 353 ஏக்கர் நிலத்தை சிப்காட்டிற்காக எடுத்து கொடுக்க முயற்சி செய்தார்கள். அதற்கு சில ஒப்பந்தங்களும் போடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் சா.சி சிவசங்கர் ஐயா அவர்களும் எஸ்.பி ராஜா அவர்களும் மற்றும் எம்.எல்.ஏ பிரபாகரன் அவர்களும் அரசு உயர் அதிகாரியான மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்களும் அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து போட்டு உங்களுக்கு தலா ஒரு ஏக்கர் தருகின்றோம் என்றனர். அந் ஒரு ஏக்கருக்கும் சில ஆசை வார்த்தை கூறிப்பட்டது. எங்களை ஆசை வார்த்தை கூறி இரவோடு இரவாக ஒரு இட்டிலியும் ஒரு வடையும் வழங்கப்பட்டது. 53 வருட கடின உழைப்பிற்கு கிடைத்த பரிசு ஒரு இட்லி ஒரு வடையும் தான். அதை கொடுத்து இரவோடு இரவாக எங்கள் இனத்திடம் கையெழுத்து வாங்கினார்கள். எதற்காக சிப்காட்டிற்காக. அந்த சிப்காட்டில் ஒரு பத்தாயிரம் பேர் வேலை செய்யப் போகிறார்கள் எங்களுக்கு சந்தோசம் தான். இந்த மாவட்டம் வளர்ச்சி அடையும் அதுவும் சந்தோஷம்தான் எங்களுக்கு அதில் வேலை வாய்ப்பு தருவதாக சொன்னார்கள் வேலை வாய்ப்பு தரவில்லை ஒரே ஒரு நரிக்குறவர் கூட இந்த நிறுவனத்தில் வேலை செய்யவில்லை. நரிக்குறவர்களுக்கு சிப்காட்டில் முதல் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் உரிய சம்பளம் வழங்கப்படும் என்று பல விதமான ஆசை வார்த்தைகளை கூறினார்கள். அதற்கு நாங்களும் உடன்பட்டோம். கையெழுத்தும் போட்டோம். நான்கு வருடங்கள் கடந்து போய்விட்டது இன்னும் எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை பட்டா செய்து தரவில்லை. ஏன் என்று தெரியவில்லை? நாங்கள் மூன்று முறை முதலமைச்சரை சந்தித்தோம், 15 முறை மாவட்ட ஆட்சியரை சந்தித்தோம், ராஜா எம்பி அவர்களை 50 முறை சந்தித்திருக்கின்றோம், எம்எல்ஏ அவர்களை 500 முறை சந்தித்திருக்கின்றோம். நாங்கள் கடின உழைப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். எங்கள் மக்களுக்கு பட்டா கிடைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் இரவும் பகலுமாக அரசாங்க அதிகாரிகளின் கதவுகளை தட்டிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இதோ தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் ஆட்சியே முடிய போகிறது அரசாங்கம் தேர்தல் தேதி அறிவித்து விட்டால் எப்படி எங்களுக்கு பட்டா கிடைக்கும். எங்களுக்கு அதற்குள் விரைவாக பட்டா கிடைக்க வேண்டும் கிடைக்கவில்லை என்றால் நாங்கள் அடுத்த கட்டமாக எங்கள் மக்களோடு ஆலோசித்து கடுமையான நடவடிக்கையில் நாங்கள் இறங்குவோம். அதை நாங்கள் பதிவு செய்வோம் என்றார். மேலும் அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் சேர்ந்து அனைவரும் எங்களை ஏமாற்றி விட்டீர்கள். நாங்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை கண்டிப்பாக எடுப்போம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கருப்பு கொடி ஏற்றும் சூழ்நிலை வந்தாலும் நாங்கள் அதை செய்வோம். நிறுவனத்திற்கு செல்லும் அனைத்து வகையான வாகனங்களை எங்கள் கிராமத்திலே தடுத்து நிறுத்துவோம். அதிகாரிகளை அங்கே வரவைப்போம். நாங்கள் அரசாங்கத்தை பலமுறை சென்று சந்தித்து

விட்டோம். ஆனால் இனி அரசாங்கம் எங்களைத் தேடி வர வேண்டிய முறையில் நாங்கள் செயல்படுவோம். அரசு அதற்குள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து எங்களுக்குரிய பட்டா வழங்கி விட்டால் நாங்கள் அரசுக்கு ஆதரவாக என்னைக்கும் இருப்போம். இந்த அரசு எங்களுக்கு உதவி செய்வதாக உறுதி கூறினார்கள், எல்லா சலுகைகளையும் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒரு பழங்குடி மக்கள், எழை எளியோர், எச்சில் இலை எடுப்பவர்கள். அதில் இருக்கும் உணவை உண்டு, அதில் கிடைக்கும் சிறிய வருமானத்தைக் கொண்டு இந்த நிலத்தை சீர் செய்திருக்கின்றோம். எங்களை இப்படி வஞ்சிப்பது நியாயமா? அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் என்ன செய்தோம் அரசாங்கம் எங்களை ஏன் இப்படி நடத்துகிறது சமத்துவம் சமத்துவம் என்று எங்களிடம் சொன்னார்கள் இப்பொழுது இந்த நிலத்தை பறித்துக் கொண்டு நீங்கள் எங்கேயோ சென்று வாழங்கள் என்று சொல்வது நியாயமா ? ஒரு சமூகத்தை இழிவு படுத்துவது நியாயமா? அரசு உடனே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றார். மேலும் எங்களுக்கு பட்டா கிடைக்க வேண்டும். கிடைக்கவில்லை என்றால் சிப்காட்டில் அனைத்து வாகனத்தையும் தடுப்போம். எங்களுக்கு தேவை எங்கள் நிலம். நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தை வரவேற்கிறோம். எங்களுக்கு தேவையான நிலம் நீங்கள் சொன்ன ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து எங்களுக்கு பட்டா போட்டு தர வேண்டும் இல்லையென்றால் எங்கள் வீட்டில் முதல் ஆளாக கருப்பு கொடி ஏற்றுவிடும். இதை பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள் என்றார். நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிரி அல்ல எங்களுக்கு முறையாக பட்டா வழங்குமாறு உங்கள் மத்தியில் கேட்டுக்கொள்கிறேன் நன்றி வணக்கம் என்று கருத்தை பதிவு செய்தார்.

4. திருமதி.சௌந்திரவள்ளி, எறையூர்

ஊசி பாசி விற்று சுயமாக நாங்கள் சம்பாதித்து வாழ்கின்றோம் எங்களை ஏன் இப்படி செய்கிறீர்கள் ? ஏன் எங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். நாங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தகுதியானவர்கள் தான் நாங்கள் கொலை கொள்ளை செய்யவில்லை. கஷ்டப்பட்டு நரிகுறவர்கள் பாசிமணி விற்கிறார்கள். அரசு கூறி இருக்கும் அனைத்து அனுமதிகளையும் ரசீதுகளையும் வாங்கி இருக்கின்றோம். இங்கு இந்த நிலத்தில் நிறுவனம் அமைத்தால் எங்கள் பிள்ளைகள் எப்படி உண்பார்கள் ? நாங்கள் விவசாயம் தான் செய்கின்றோம் அதை பிடுங்கி பில் கட்டினால் நாங்கள் எங்கே செல்வது எங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கஷ்டம் தருகிறீர்கள். நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து உணவு உண்கின்றோம். பிச்சை கேட்டு நாங்கள் வாழ்ந்த காலம் போய்விட்டது, உழைத்து வாழ்கின்றோம். இப்பொழுதும் இப்படி செய்தால் நாங்கள் இதற்கு மேல் எங்கே செல்வது. நாங்கள் வெளியூரில் இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல இங்கேயே பிறந்து வாழும் தமிழ்நாட்டுக் காரர்கள். மூன்று தலைமுறைகளாக வாழ்கின்றோம். நீங்கள் எங்கள் நிலத்தில்

விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னால் நாங்கள் பெட்ரோல் ஊற்றி பற்றவைத்துக் கொள்வோம் எங்களுக்கு கொடுத்த நிலத்தை பிடுங்கிக் கொண்டால் நாங்கள் எங்கே செல்வது இந்த நிலத்தை எங்களிடம் பிடுங்கிக் கொண்டு ஒரு வாய் தண்ணீர் கூட தரவில்லை. எங்களுக்கு ரேஷன் கார்டு உள்ளது. அனைத்து ஆவணங்களும் எங்களிடம் உள்ளது. எங்கள் மக்கள் வாழ வேண்டும், நீங்கள் மக்களை வாழ விடுங்கள் இல்லையென்றால் முதலில் உயிர்விடும் ஆள் நானாக இருப்பேன் என்று கூறி விடைபெறுகின்றேன் நன்றி வணக்கம் என்று தெரிவித்தார்.

5. திரு.சிவகுமார், எறையூர்

தமிழ்நாடு நரிக்குறவர்களின் சங்கத்தின் சார்பாக நான் இங்கு பேச வந்திருக்கின்றேன். நரிக்குறவ மக்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். இந்த மக்கள் நாடோடி மக்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் மட்டும் இல்லை, எங்களுடைய வாழ்வாதாரம் காட்டில் இருந்து வாழ்ந்து வந்தோம். இந்த கூட்டம் எதற்காக? வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதற்காக தான். இந்த வளர்ச்சி மற்ற ஒரு சமுதாயத்திற்காகவா அல்லது நரிக்குறவர் சமுதாயத்திற்காகவா? நமது மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும் எனது முதற்கண் வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்த நரிக்குறவர் சமுதாய மக்கள் 60, 65 ஆண்டு காலமாக இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த சிப்காட் வந்தால் படித்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் வேலை படிக்காத நாங்கள் எங்கே போவது? எங்களுடைய இன மக்கள் நான்காவது ஐந்தாவது வரை தான் படித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பீர்களா கொடுக்க மாட்டீர்கள். ஏனென்றால் 12-ம் வகுப்பு வரை படித்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கள் மக்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் தான் படிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். அதுவரைக்கும் எங்களுடைய வாழ்வாதாரம் என்ன? நாங்கள் எப்படி வாழ்வது? எங்களுக்கு கொடுத்த விவசாய நிலத்தையும் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். நாங்கள் எப்படி வேலை வாய்ப்பு பெறுவது ? எங்களுக்கு கொடுத்த இந்த விவசாய நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அதில் சிப்காட் கட்டினால் நாங்கள் என்ன செய்வது. எங்கள் மக்களிடம் ஏதேதோ பேசி இந்த சிப்காட்டிற்கான நிலத்தை வாங்கினீர்கள். அதற்கு மாறாக ஒரு அரை ஏக்கர் நிலம் பட்டா எழுதி தருகிறோம் என்று சொன்னீர்கள், அதை இன்னும் செய்யவில்லை. அதாவது எவ்வளவோ வளர்ச்சி அடைகின்றது. தமிழ் வாழ்க, தமிழ் மக்கள் வாழ்க ஆனால் நரிக்குறவர் இனம் மட்டும் அழிக. என்பதுதான் தங்களுடைய கருத்து. நாங்கள் இன்றைக்கும் ஊசி மணி பாசி மணி விற்று பேருந்து நிலையத்தில் படுத்து தூங்கி கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்து வருகிறோம். எங்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை அழிக்காதீர்கள். வாழ வைக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால் எங்களுடைய

மக்களையும் வாழ வைத்து உங்களுடன் சேர்த்து எங்களை சமத்துவமாக நடத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன் நன்றி வணக்கம் என்று தெரிவித்தார்.

6. திரு.சந்திரகுமார்,வழக்கறிஞர்

என்னுடைய இந்த பேச்சினை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் பதிவு செய்ய வந்துள்ளேன். அரசுக்கும் அரசு சார்ந்த துறையில் பணிவோருகளுக்கும் இந்த முழுக்கம் ஒடுக்குமுறைக்கும் ஆதிக்கத்திற்கும் எதிரானது. புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்கள் தன்னுடைய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் சொல்கிறார் பிரிவு 21 - ல் அதாவது ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் கண்ணியமாக வாழ்வதற்கான உரிமையை வழங்குகிறது இந்திய அரசு. இந்த தொழிற்சாலை இந்த மனிதர்களை கண்ணியமாக வாழ்வதற்கான உரிமையை வழங்கியிருக்கிறதா? என்றால் இல்லை. ஆகவே, இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்திற்கு எதிராக முதலில் நீங்கள் இத்திட்டத்தை தொடங்கியுள்ளீர்கள். இத்திட்டமே இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானது. இது நரிக்குறவர்களுக்கான பிரச்சனை என்று சொல்லி ஒட்டுமொத்த சமூகமும் புறக்கணிக்கிறது. இது ஒரு மனித இனத்திற்கான பிரச்சனை. ஒரு ஃபோனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவனத்திற்காக 178 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்தி வழங்குகிற உங்களுக்கு பஞ்சமி நிலங்களை மீட்டு தலித் மக்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதில் என்ன சிக்கல் ? அதே நேரத்தில் நம் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான பிரச்சனைகளை பின்பு பேசுவோம் முதலில் நிலப் பிரச்சனையை பேசுகிறேன். 249 ஏக்கர் நிலத்தை ஏற்கனவே கையகப்படுத்தி கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று ஃபோனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவன இணையதளத்தில் பதிவிட்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய நிலத்தை அவ்வளவு சுலபமாக தனியார்க்கு கையக படுத்திய அரசு கடைநிலையில் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்படும் நரிக்குறவர்கள் சமுதாயத்திற்கு நிலம் ஒதுக்கி தருவதில் என்ன சிக்கல் ? வட்டாட்சியருக்கு வருவாய் நிறுவனத்திற்கு இதில் என்ன பிரச்சனை ? தமிழக அரசுக்கும் இதில் என்ன பிரச்சனை ? இங்கு தொழிற்சாலைகளுக்கென்று 3000 ஏக்கருக்கு மேலான விவசாய நிலம் வீணாகி இருக்கின்றது. அங்கேயும் சிப்காட் தொடங்கக்கூடாது என்று எதிர்ப்பு தெரிவிப்போம் அது வேற விஷயம். அவ்வளவு நிலங்கள் அங்கு இருக்கும் பொழுது அதை எல்லாம் கொடுக்காமல் ஏன் நரிக்குறவர்களின் நிலத்தை சிப்காட்டிற்கு அளித்து இருக்கிறீர்கள். 3000 ஏக்கர் நிலத்தில் ஏறக்குறைய 200 ஏக்கர் பஞ்சமி நிலங்களும் சிப்காட்டிற்காக ஏற்கனவே கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமூக நீதியை பேசக்கூடிய தமிழக அரசு பஞ்சமி நிலத்தை மீட்டு மக்களிடையே கொடுப்போம் என்று கூறிய திமுக அரசு இருக்கின்ற பஞ்சமி நிலத்தையே பிடுங்கி தொழிற்சாலைக்கு கொடுக்கின்றது. இப்படி மக்கள் கஷ்டத்தில் இந்த தொழிற்சாலையை திறக்க வேண்டுமா ? இன்னொரு விஷயம் இயற்கை ஆர்வலர் முகிலன் அதிமுக ஆட்சியில் அவர்

கடத்தப்பட்டார். யார் கடத்தினார்கள் என்பது தொரியாத ஒன்று? நாங்கள் அதை கண்டுப்பிடிப்போம் என்ற கூறிய திமுக அரசு, இயற்கையின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளோம் என்று கூறிய திமுக அரசு, தற்போது திமுக ஆட்சியின் போது சென்னையில் ஒரு பேனா சிலை திறப்பு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று பேசிய அவரைக் கிண்டல் செய்து இடையூறு செய்தது திமுக அரசு. திமுக அரசு மேடையில் தான் எல்லாம் பேசுவார்கள் நடைமுறைப்படுத்துவது அதற்கு எதிராக இருக்கும். திமுகாவின் சித்தார்த்தம் என்பது வேறு பிஜேபியின் சித்தார்த்தம் என்பது வேறு ஆனால் இருவரின் செயல்பாடுகளும் ஒன்றுதான். மணிப்பூர் கலவரம் மற்றும் வேங்கைவயல் சம்பவம் பற்றி தம்பி ஒருவர் கேட்டப்பொழுது அமைச்சர் ராஜா அவர்கள் இரண்டு பிரச்சனைகளின் டென்சிட்டி ஒன்றுதான் என்று கூறினார். அதிமுக ஆட்சியின் பொழுது வரவிருந்த ஸ்டெர்லைட் ஆலையை எதிர்த்தார்கள் திமுக ஆட்சியினர். ஆனால் இந்தப் பகுதியில் இயற்கை வளத்தை அடியோடு அழிக்க போகிற ஃபோனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவனத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டெர்லைட்டின் டென்சிட்டியும் ஃபோனிக்ஸ் கோத்தாரி உடைய டென்சிட்டியும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஃபோனிக்ஸ் கோத்தாரியினுடைய டென்சிட்டி ஸ்டெர்லைட்டை விட அதிகம். இதை மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் கவனத்திற்கு சொல்கின்றேன். இங்கு தயாரிக்கப்படும் காலணிகள் எல்லாம் தோலால் தயாரிக்கப்படவில்லை பிளாஸ்டிக் மூலம் தயாரிக்கின்றோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த பிளாஸ்டிக் மூலக்கூறு எங்கிருந்து வருகிறது? மல்லிகைப்பூ, நிலக்கடலை, வேம்பு இதிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறதா? இல்லை பிளாஸ்டிக் மூலப்பொருள் இயற்கை எரிவாயிலிருந்து வேதிப்பொருட்கள் சேர்த்து எத்திலீன் மீத்தேன் போன்ற வாயுக்களை வெளியேற்றி உருவாகிறது. இது அனைவரின் நுரையீரல்களையும் பாதிக்கும். நிலப்பிரச்சினை காட்டிலும் இங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை நிலத்தின் வளத்தை அழிக்கப் போகிறது. இங்கு கோலாகலமாக தொடக்க விழா முதல்வரின் தலைமையில் நடந்தது. அதில் இங்கே காலணிகள் தயாரிப்பு மட்டுமே செய்யப்படும் அதன் மூலக்கூறுகள் வெளியிடங்களில் இருந்து பெறப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கோத்தாரி போனிக்ஸ் நிறுவனம் கடந்த டிசம்பர் 30 அன்று ஒரு செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்திய அளவிலே மிகப்பெரிய மூலக்கூறு உற்பத்தி மையம் இங்கு தொடங்கப் போகிறோம் என்று பெருமையுடன் தெரிவித்துள்ளார்கள். மூலப்பொருள் உற்பத்தி என்றால் என்ன? இதற்கு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் விளக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். மற்றவற்றை பிறகு பேசுகொள்ளலாம் முதலில் மூலப்பொருள் எதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதை நாங்கள் இப்படி எடுத்துக் கொள்வது? மற்ற இடங்களில் சிப்காட் இருக்கின்றது அதில் எல்லாம் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்து வழிந்து விட்டதா? மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து விட்டார்களா? இங்கு ஏன் வந்து இப்பொழுது தொடங்கப் போகிறீர்கள்? மூலப்பொருள் உற்பத்தி என்பது பிளாஸ்டிக்கை அடிப்படையாக வைத்து எரித்து அதிக புகையை

வெளியிட்டு அதிகப்படியான தண்ணீர் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த உற்பத்திக்கு கொஞ்சம் தண்ணீர் எடுக்க போவதில்லை மிக அதிக அளவில் தண்ணீர் எடுக்கப்படும். எறையூருக்கு மட்டுமான பிரச்சினை இது கிடையாது ஒட்டுமொத்தமாக சுமார் 15 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் உள்ள மண்ணை நாசமாக்கும் வேலை இது. வேளாண்மையை முழுமையாக பாதிக்கப்படும் பிரச்சினை இது. 160 காலணி நிறுவனங்களை போனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவனம் வாங்கி இருக்கிறார்கள் அதன் உற்பத்தி மிகப்பெரிய அளவில் இருக்கும். அப்போது நிலத்தடி நீரை எவ்வளவு எடுப்பார்கள் என்று யோசியுங்கள் மக்களுக்கு தண்ணீர் பிரச்சினை வராதா மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் வெளியே வருகின்ற புகையை மட்டும் தான் பார்ப்பீர்களா? நிலத்தடி நீர் மண்ணின் உடைய வளம் அதெல்லாம் பார்க்க மாட்டீர்களா ? திமுக அதிமுக என்று அரசியலில் யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் ரியல் எஸ்டேட் வியாபாரம் நடைபெறும். 2025 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில் 300க்கும் மேற்பட்ட ரியல் எஸ்டேட் நடந்திருக்கின்றது. ஐ.நா சபை தண்ணீர் அறிக்கை என்ன சொல்கிறது என்றால் ஆசியாவிலே தண்ணீர் பஞ்சம் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக வரப்போகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிலத்தடி நீர் குறைவதாக சொல்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால் இங்கு இருக்கின்ற பகுதியை சிமெண்ட் போட்டு அடைத்து கொண்டு இருக்கின்றோம். இந்த போனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவனத்தை எதிர்த்தால் நமக்கு வெற்றி கிடைக்காது. இது கண் துடைப்பிற்காக நடைபெறும் கருத்து கேட்புக் கூட்டம் என்று தெரிவித்தார். மேலும் இருப்பினும் வரலாற்றில் இது பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதை சொல்கின்றேன். இவர்களுக்கு மக்களுடைய பிரச்சினையை காண்பதற்கு நேரம் பத்தாது இந்த ஆட்சிக்கு 250 வாக்குகளை திரட்டி கொடுத்த ஒரு குற்றவாளியாக நான் இங்கு நிற்கின்றேன். பிஜேபி அங்கே இயற்கையை மாசுபடுத்தும் சட்டத்தை கொண்டு வருகிறார்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசும் கட்சிகளும் கடைசியில் அதே வேலையை தான் செய்கிறார்கள் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கின்றோம் என்று சொல்லி திரும்பத் திரும்ப இந்த வளங்களை வீணடித்து விட்டு போய்விடுகிறார்கள். அரசாங்கம் வேளாண்மை என்ற துறையை வைத்துக்கொண்டு அதை மேம்படுத்துகின்ற எந்த சிந்தனையும் இல்லாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே நாம் என்ன பேசினாலும் அவர்கள் இந்த திட்டத்தை தொடங்குவார்கள் இருப்பினும் என் எதிர்ப்பை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கரூரில் ஒரு பத்திரிகையாளர் அவர்களையும் மற்றும் புதுக்கோட்டை கிராண்ட் குவாரி எதிர்த்து கேள்வி கேட்ட இஸ்லாமிய சகோதரரையும் கொலை செய்த சம்பவம் நடந்திருக்கின்றது. எட்டு மணி நேர வேலை 10 மணி நேரம் வேலையாக அறிவிக்க போராடிய ஒரு இடத்தில் ஒரு காவல்துறை அதிகாரி மிக மோசமாக நடந்துகொண்டுள்ளார். எஸ்பிக்கு புகார் கொடுத்துள்ளோம். இங்கு நக்சல்கள் மற்றும் மாவோயிஸ்டுகள் வந்துவிடுவார்கள் என்று கூறுவது எந்த வகையில் நாகரிகம்

ஆகும் ? இந்த பிரச்சனை எறையூரிலுள்ள நரிக்குறவர்களின் பிரச்சனை இல்லை நாம் ஜாதியால் பிரிந்து கிடக்க வேண்டாம். இன்னொரு 20 ஆண்டு காலம் கழித்து நம்முடைய உடல் நிலை மோசம் அடைந்த பின்பு ஒன்று கூடி போராட ஆரம்பித்தால் ஒன்றும் நடக்காது. எறையூர் உள்ளிட்ட 15 கிலோ மீட்டருக்குள் இருக்கக்கூடிய பெரம்பலூர் மாவட்ட கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்குமாறு அரசாங்கம் செய்கிறது. இதற்கு “டெக்னிக்கல் ராபரி” என்ற அழகான ஆங்கில சொல் ஒன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. மீண்டும் மக்களின் வாழ்வை பாதிக்கும் வகையில் இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டால் நாங்கள் போராடுவோம், வெற்றி பெறுவோம், ஜெய் பீம் என்று கூறி விடைபெறுகின்றேன் நன்றி என்று தெரிவித்தார்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்கள், பொது மக்கள் தங்கள் கருத்துகளை தெரிவிக்கும் முன்னர் தங்களது விவரங்களை தெரிவித்துவிட்டு தங்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்யலாம் எனத் தெரிவித்தார்.

7. திரு.சிவசங்கர், வழக்கறிஞர்

சபைக்கு வணக்கம். நீங்கள் புதிதாக தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கான இந்த கருத்து கேட்புக் கூட்டம் நடத்துகிறீர்கள் இந்த இடம் வனத்துறைக்கு சம்பந்தமான இடம். எந்த அடிப்படையில் தொழிற்சாலைகளுக்காக இதைக் கேட்கிறீர்கள் ? இது தவறு. எறையூர் சர்க்கரை ஆலை உள்ளிட்ட இந்த தொழிற்சாலைகளுக்காக கேட்கின்ற இடங்கள் போன்ற அனைத்துமே வனத்துறைக்கு கீழ் வருகிறது. முன்பே சர்க்கரை ஆலை திறப்பதற்கு அந்த நிறுவனம் கேட்டுக் கொண்டதன்படி 500 ஏக்கர் நிலத்தை அவர்களுக்கு வழங்கியது. அதற்கு பயன்படுத்தியது போக மீதி உள்ள நிலங்களை இந்த சமுதாய மக்கள் விவசாய நிலங்களாக பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இந்த நிலத்தை ஒரு தனியார் துறைக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றால் இரண்டு மடங்கு இடத்தை அவர்களிடம் இருந்து வாங்க வேண்டும். நீங்கள் வாங்கி விட்டீர்களா என்று தெரியவில்லை இந்த கருத்து கேட்புக் கூட்டமே தவறாக நடைபெறுகிறது. இந்த நிறுவனத்திற்கு எந்தவித அனுமதியும் தரக்கூடாது ஏற்கனவே கொடுத்த அனுமதியும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நீங்கள் இனத்தாலும் மதத்தாலும் பாகுபாடுடன் வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்களுக்கு எந்தவித வேலைவாய்ப்பும் வழங்கப்படவில்லை. இந்த நரிக்குறவர் சமுதாய மக்களுக்கு ஒரு வாட்ச்மேன் வேலை கூட உங்களால் கொடுக்க முடியாதா ? ஒரு இடத்தில் நிறுவனம் வந்தால் அந்த பகுதி வருமானத்தில் வளமான பகுதியாக மாற்றப்பட வேண்டும் இந்த தொழிற்சாலையினால் அங்குள்ள பஞ்சாயத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கின்றது என்று கேட்டபோது ஒரு கோடி ரூபாய் வந்தது என்று சொன்னார்கள். அதை பயன்படுத்தி

தண்ணீர் பிரச்சனை, சாக்கடை பிரச்சனை, தெருவிளக்கு பிரச்சனை எல்லாவற்றையும் 1 ஆண்டில் சரி செய்ய வேண்டும். சொந்த நிதியில் வீடுகள் கூட கட்டி தரலாம். ஆனால் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேறொரு பகுதிக்கு தார் சாலை போடுவதற்கு பயன்படுத்தி உள்ளார். அதனால் இந்த நிறுவனம் இருந்து யாருக்கும் எந்த பயனும் இல்லை, வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லை, கிராமத்திற்கும் வருமானம் இல்லை. சுதந்திர நாட்டின் அடிமையாகவே இந்த மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஏற்கனவே ஸ்பெஷல் எக்கனாமிக்ஸ் என்று 300 ஏக்கர் நிலம் எடுத்தார்கள். அந்த நிலத்தை கொடுத்த பயனாளிகளுக்கு 300 ஏக்கர் இடத்தில் வீட்டுமனை பட்டா தருவதாக கூறினார்கள். நிறுவனம் நடத்துங்கள் நடத்தாமல் போங்கள் எங்களுக்கு நீங்கள் பட்டா கொடுக்க வேண்டும் இந்த அரசாங்கம் அதை தரவில்லை. இவர்களுடைய நிலங்கள் வனத்துறைக்கு உட்பட்ட நிலமாக இருந்தால் கூட இந்த மக்கள் பயன்படுத்த அரசாங்கத்தின் தரிசு நிலத்தை கூட அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்திற்காக மாற்று ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் விதி. இந்த மக்களுடைய கோரிக்கைகளை பார்க்கும் பொழுது சிட்டிசன் திரைப்படத்தில் அத்திப்பட்டு என்ற கிராமத்தில் மக்கள் அழுவார்கள் அது போல் இருக்கின்றது. இது ஒரு சுதந்திர நாடு இவர்கள் எல்லாம் அடிமைகளா உங்களுக்கு? இல்லை பீனிக்ஸ் கோத்தாரி நிறுவனம் ஒரு கிழக்கு இந்திய கம்பெனியா? கிராம சபை கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மான போட்டால் அதை யார் கொண்டு வந்தார்களோ அந்த தனி நபருக்கு எதிரான தாக்குதலை அந்த நிறுவனம் நடத்துகிறது கம்பெனிக்கு எதிராக போராடலாம் என்று சென்றால் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கும் நிகழ்வு நடக்கின்றது. அது ஒரு நிறுவனமாக நடக்கவில்லை அது ஒரு அடிமை கூட்டத்தை வைத்து நடக்கும் ஒரு நிறுவனமாக உள்ளது அதனால் அந்த நிறுவனத்திற்கு ஏற்கனவே கொடுத்த அனுமதியை ரத்து செய்ய வேண்டும் புதிதாகவும் எந்த அனுமதியும் தரக்கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும் மனு அளித்து விடைபெறுகின்றேன் நன்றி.

8. திரு.துறைசாமி, எறையூர்

நாங்கள் ஊசிமணி பாசிமணி விற்று வாழ்ந்து வருகிறோம். எங்கள் அரசாங்கம் கரிசல் நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய அளித்திருந்தது அதில் நாங்கள் விவசாயம் செய்து வந்தோம் மேலும் விஏஓ ஐயா அவர்கள் எங்களுக்கு காட்டு ரசிது போட்டுக் கொடுத்தார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 80 மூட்டை சோளம் நான் அறுவடை செய்திருந்தேன், மாடு வைத்திருந்தேன் எல்லாம் செய்து என்ன பயன் எங்களுக்கு எந்த நன்மையும் இல்லை எங்களுக்கான சுதந்திரம் வழங்கப்படவில்லை. சிப்காட்டிற்காக நாங்கள் பல ஏக்கர் நிலங்களை வழங்கினோம்.

ஒரு டீ இரண்டு வடை இரண்டு இட்லி இது கொடுத்துவிட்டு அந்த நிலத்தை பறித்துக் கொண்டார்கள். திருச்சியில் கௌரிசங்கர் அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு கொடுத்தார், மந்திரி கையெழுத்து போட்டு கொடுத்தார், எம்எல்ஏ கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்தார், மாவட்ட ஆட்சியரும் கையெழுத்து போட்டு கொடுத்து விட்டார்கள். அப்படி கொடுத்து நரிக்குறவர்களுக்கு தான் முதல் முன்னுரிமை சிப்காட்டில் என்று சொன்னார்கள் அப்படி கூறிய மாதிரி கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை அரை ஏக்கர் நிலம் கொடுப்போம் வீடுகளும் கட்டிக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள் 10,15 வீடுகள் கட்டினார்கள் அதையும் எங்களிடம் கொடுக்கவில்லை பட்டாவும் போட்டு தரவில்லை. நாங்கள் எங்கே சென்று கேட்பது ? ஒரு கேணி வெட்டுவதற்கு ஊசி பாசிமணி விற்று அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு கட்டினோம் அதை நீங்கள் சுலபமாக எடுத்துக் கொண்டு விட்டீர்கள் நாங்கள் எங்கே போவது ? நாங்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்து சம்பாதித்த சொத்தை எல்லாம் இந்த நிலத்தில் போட்டோம் நாங்கள் என்ன செய்வது இப்பொழுது. சிப்காட் வந்தால் எங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாக கூறினார்கள். ஆனால் கொடுக்கவில்லை. இதுதான் உங்கள் சுதந்திரமா ? எங்களுக்கு குடிக்கவும் குளிக்கவும் தண்ணீர் இல்லை இந்த ஊரில் ஒரு கேன் தண்ணீர் முப்பது ரூபாய். குளிக்க தண்ணீர் இல்லாமல் தூர்நாற்றம் வீசுகிறது. 70 வயது ஆகிற எனக்கு தினமும் 30 ரூபாய் கொடுத்து தண்ணீர் வாங்கி குடிக்க முடியுமா? நினைத்து பாருங்கள். நாங்கள் கஷ்டப்படுகின்றோம். எங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுங்கள். தயவுசெய்து எங்களை வாழ விடுங்கள், நன்றி.

9. திரு.வெங்கடேசன், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்

ஆங்கிலத்தில் உரையாற்ற தொடங்கினார் அவரை அங்கு அமர்ந்திருந்த பொதுமக்கள் குறுக்கிட்டு பேசியதாவது:

- தமிழில் கூறுங்கள் இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் சாதாரண பொதுமக்கள் ஆங்கிலம் அவர்களுக்கு புரியாது என்று கூறினார்கள்.
- பின்னர் துணை ஆட்சியர் அவர்கள் பேசியதாவது: தங்களுக்கு தமிழ் தெரியுமா ? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் ? என்ன வேலை செய்கிறீர்கள் ? தங்களை அறிமுகம் செய்து கொண்டு பின்னர் தாங்கள் கூற வரும் கருத்தை எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுமாறு தெரிவித்தார்.
- தான் திருப்பதியில் இருந்து வருவதாகவும் தான் ஒரு சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் என்றும் தெரிவித்தார்.

- பின்னர் துணை ஆட்சியர் அவர்கள் பேசியதாவது: உங்கள் கருத்துக்களை எழுத்துப்பூர்வமாக அளியுங்கள் அவை மேலிடத்திற்கு தகுந்த முறையில் அனுப்பி வைக்கப்படும். நீங்கள் உங்கள் கருத்தை மனுவாகவும் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஒரே ஒரு கோரிக்கை மீண்டும் மீண்டும் சொன்ன கருத்தை கூறி நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டாம். இந்த இடத்தில் நாங்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம் தொழில்பேட்டை கட்ட எடுத்துக் கொண்ட நிலத்தை திருப்பி அளியுங்கள் இல்லை வேறு இடத்தில் பட்டா செய்து கொடுங்கள் என்று தங்களுடைய கருத்தை தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள். அதை மீண்டும் மீண்டும் கூறாமல் எழுத்துப்பூர்வமாக அளியுங்கள் புதிய கருத்துக்கள் ஏதாவது இருந்தால் பதிவு செய்யுங்கள். பேச விரும்புவவர்கள் தங்களுடைய பெயர், அலைபேசி எண் மற்றும் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என்று கூறிவிட்டு உங்களுடைய கருத்துக்களை பதிவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். நாங்கள் உங்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்ய மட்டுமே வந்திருக்கின்றோம் உங்கள் கருத்திற்கு எதிர் கருத்து தெரிவிக்க நாங்கள் வரவில்லை என்று கூறினார்.

10. திரு. வேணுகோபால், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்.

பொதுமக்களுக்கும் காவல்துறையினருக்கும் வணக்கம். நிலத்தின் வளத்தை சற்று மேம்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு காப்பீடு மற்றும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் காப்பீடு அளிக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் ஒரு குழு அமைத்து இரு தரப்பினரும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். மருத்துவ முகாம்கள், மினரல் வாட்டர், பள்ளிக்கூடம் கோவில்கள் போன்றவற்றின் மேம்பாட்டுக்காக நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.

- இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த அங்குள்ள பொதுமக்கள் கூறியதாவது. நாங்கள் இந்த தொழில் பேட்டையே வேண்டாம் என்று கூறுகின்றோம் நீங்கள் தொழில் பேட்டை அமைத்துவிட்டு அதில் வரும் பிரச்சினை பற்றி பேசுகிறீர்கள். உங்களுக்கு இதனால் எந்த இழப்பும் இல்லை எங்களுக்கு தான் அனைத்து ஆபத்துகளும் உண்டு. இதனை நாங்கள் வன்மையாக கண்டிக்கின்றோம். இதை பற்றி பேசவே உங்களுக்கு தகுதி இல்லை. எங்களை ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள் இதை எதிர்த்து நாங்கள் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று கூறினார்கள்.

மாவட்ட துணை ஆட்சியர் அவர்கள்: பொதுமக்களை அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பொதுமக்கள் தங்களது கருத்துகளை சுருக்கமாக தெரிவிக்குமாறு வேண்டினார். தொழிற்சாலை வேண்டும், வேண்டாம் என இரண்டு கருத்துகள் தான்.

கருத்துகளை தெரிவிப்போர் தங்களது விவரங்களை பதிவு செய்துவிட்டு தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இங்கு தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்படும். எனவே அனைவரும் தங்களது கருத்துகளை பொறுமையாக தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

11. திரு.பிச்சைபிள்ளை, எறையூர்

இந்த சிப்காட் வரும் பொழுது இவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் நாங்கள் மூலக்கூறு வெளியில் இருந்து வாங்கி இங்கு தயாரித்து மட்டுமே அனுப்புகின்றோம் என்று சொன்னார்கள் ஆனால் இப்போது குடிக்கின்ற தண்ணீரில் இருந்த நிலத்தை வீணடிக்கும் வரை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அனைத்தையும் இங்கிருந்துதான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தில் இருந்து இரண்டு கேணிகள் சிப்காட் பெயரில் இருக்கின்றது அதிலிருந்து நீர் எடுக்க மாட்டோம் தயாரிப்பு மட்டுமே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மூலக்கூறு இங்கேயே தயாரிக்க செய்கிறார்கள். நிலத்தடி நீரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிறுவனத்திற்கு பக்கத்தில் ஐந்து கிணறுகள் இருக்கின்றது வாரத்துக்கு ஒரு நாள் தான் எங்களுக்கு தண்ணீர் வருகிறது. எங்களுக்கு இந்த நிறுவனமே தேவை இல்லை. இதனால் எங்கள் ஊர் மக்கள் யாரும் பயனடையவில்லை. இந்த மண் எங்களுடைய மண் எங்கள் ஊர் மக்கள் யாரும் இதனால் பயனடையவில்லை என்றால் எங்களுக்கு இது எதற்கு தேவை ? இங்கு வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் வெளியூர் மக்கள். எங்கள் ஊர் மக்களுக்கு யாரும் வேலை வாய்ப்பு தரவில்லை. முறையான சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு நடைமுறைகளை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை. ஒரு நாளைக்கு 2000 வேலை ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள் அந்த கழிவு எல்லாம் எந்த பக்கம் போகிறது ? தண்ணீரில் செல்கிறதா பூமிக்கு அடியில் செல்கிறதா என்று தெரியவில்லை. எங்களுக்கு இந்த நிறுவனத்தை மூட வேண்டும் மற்ற புதிய நிறுவனமும் வரத் தேவையில்லை. விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த மக்களிடம் உங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருகிறோம் உங்களுக்கு சமத்துவமாக வாழ வழி செய்கின்றோம் என்று சொல்லிவிட்டு இங்கு இருக்கும் யாருக்கும் வேலை தரவில்லை. திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை அங்கிருந்து ஆட்களை கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிறுவனத்தின் மூடிவிட்டு அந்த இடத்தில் மீண்டும் விவசாயத்திற்கு அனுமதி அளியுங்கள். நன்றி வணக்கம்.

12. திரு.மணிகண்டன், எறையூர்

அதாவது நாற்பத்தைந்து வருடங்களாக கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்து வந்தோம் இந்த நிலத்தை அரசாங்கம் கேட்டதும் கொடுத்து விட்டோம் இப்பொழுது ஒன்றும் செய்ய முடியாது எவ்வளவு போராட்டங்கள் நடத்தியும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை நாங்கள் இப்பொழுதும்

பாதிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கின்றோம் நாங்கள் பாதிப்படைவது போதாமல் இங்கு உள்ள அனைவரும் இப்பொழுது பாதிப்படைய தொடங்கி விட்டார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் விவசாயத்தை விட்டு விட்டோம் ஆனாலும் எங்களிடம் இருக்கும் ஒரு சிறிய இடத்தை வந்து பாருங்கள் அதிலும் நாங்கள் எவ்வளவு அழகாக விவசாயம் செய்திருக்கின்றோம் என்று உங்களுக்கு தெரியும். எங்களுக்கு இன்னொரு வாய்ப்பு அளியுங்கள் நீங்கள் எங்களிடம் அந்த நிலத்தை கொடுத்தால் நாங்கள் இன்னும் விவசாயத்தை பெருக்குவோம். இந்த பிரச்சினைகளை விட்டுவிட்டு எங்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுங்கள் மீண்டும் விவசாயம் செய்ய நிலம் தாருங்கள். இந்த நிலத்தை தொழிற்சாலை அமைக்க கொடுத்தால் அதனால் தண்ணீர் பிரச்சனை, காற்று மாசு, நில வளம் கெடுதல் போன்ற அனைத்து பிரச்சனைகளும் வருகிறது. இதே நிலத்தை விவசாயத்திற்கு எங்களிடம் கொடுத்தால் நாங்கள் சிறப்பாக விவசாயம் செய்வோம் . நீங்கள் எங்களுக்கு விவசாயம் பண்ண தெரியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். இந்த நிறுவனத்தை மூடி விட்டு அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுங்கள். விவசாயமாவது வாழட்டும். நன்றி.

13. திரு. பிரகாஷ்

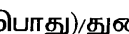
இந்த நிறுவனத்தில் இரண்டு வருடங்களாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். போன வாரம் 12 மணி நேர வேலை குறித்து போராட்டம் செய்தோம் அப்பொழுது தொழிலாளர்கள் மற்றும் உரிமையாளர்களுக்கான பிரச்சனை கலவரமாக மாற்றப்பட்டது. இந்த நிறுவனம் எங்களுக்கு வேண்டாம். நீண்ட போராட்டத்திற்கு பின்பு அதற்கான தீர்வு கொண்டு வந்துள்ளோம். இது தொடர வேண்டாம் நன்றி வணக்கம்.

மாவட்ட துணை ஆட்சியர்: பொது மக்கள் யாராவது மனுக்கள் வைத்திருந்தால் அதை அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். வேறு யாராவது கருத்து தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் தெரிவிக்கலாம் என்று கூறினார்.

14. திரு. தினேஷ், எறையூர்

இந்த சிப்காட் நிறுவனத்தால் எங்களுக்கு எந்த பயனும் இல்லை, எங்கள் ஊருக்கும் எந்த பயனும் இல்லை. அதனால் இந்த நிறுவனம் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன் நன்றி வணக்கம்.

மாவட்ட துணை ஆட்சியர் அவர்கள் : அனைவருக்கும் மிக்க நன்றி, உங்களது அனைத்து கருத்துக்களும் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் சார்பாக பதிவு செய்யப்பட்டு உரிய வழியில் மேலிடத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று கூறி இந்த கருத்து கேட்புக் கூட்டத்தை நிறைவு செய்தார்.

மாவட்ட ஆட்சியர் நேர்முக
உதவியாளர் (பொது)/துணை ஆட்சியர்,
பெரம்பலூர் மாவட்டம்.